

Oktober 2008

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 30 oktober 2008 kl.18.00

Katja Hagelstam talar om sin och Wentzel Hagelstams bok "Vårt Helsingfors" och om hur staden kan ses och fotograferas på olika sätt.

Månadens bild: Kvinnan bakom allt

Två deltagare, en för omanipulerade diabilder och en för manipulerade påsiktssbilder i färg eller svartvitt. Pokalen **Kvinnan** står på spel.

Kom ihåg: bara EN bild per deltagare och deltagare!

Domare: **Katja Hagelstam**

Höstutflyktstävlingens domslut kungörs av domaren **Clas Feiring**.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen till Månadens bild lämnas in vid mötets början eller på förhand till tävlingssekreteraren, eller minst två dagar före mötet till Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

DET HÄNDER I CIRKLARNA

AFK ordnar många olika typer av verksamhet. De flesta känner till månadsmötena. Men det är en betydligt mindre grupp som har brukat besöka en av de andra grundpelarna i vår verksamhet, cirkelarna. Vi har en hel del nya medlemmar, så det kan vara på sin plats med en liten påminnelse om vad cirkelarna är och hur de är organiserade. Och kanske vi kan väcka intresse hos någon av de "gamla" medlemmarna på samma gång.

Bildcirkeln träffas i Kameraseuras lokal en vecka före månadsmötet, dvs. månadens nästsista torsdag. Denna cirkel koncentrerar sig på bilder och bildspråk. Något mera tekniskt ämne slinker med då och då, men i de fallen brukar det ha med fotograferingsteknik och metoder att göra. Digi-cirkeln träffas kvällen före månadsmötet i labbet, och för det mesta fokusera man dessa kvällar på digital bildbehandling. Allt från bildmanipulering

till inskannande av diabilder kan höra hit. Cirkelarnas gemensamma nämnare är att de inte är lika strikt organiserade som månadsmötena. Gänget som besöker cirkelarna kan alltså själv bestämma vad de vill ta upp. Det kan finnas ett på förhand planerat program, men trots det finns det alltid plats för diskussion kring de frågor som besökarna tycker är viktiga. Så om du tycker att cirkelarnas program inte låter tillräckligt intressant, sitt inte hemma och sura utan kom med och se till att det blir en förändring!

MICKE

Bildcirkeln möts

alltså närmast torsdagen den 23.10 och då är det tänkt att deltagarna tar med sig bilder från sommarens skörd att diskutera. Henri Jalo kommer också att berätta om polymergravyrteknik. På digi-cirkeln den 29.10 behandlas utskrift på klubbens fina Epson Pro 3800 med användande av profiler och udda papper

ELINA B: "BÄTTRE MED MINDRE ÄN FÖR MYCKET"

Elina Brotherus hade just skaffat sig en magisterexamen i kemi, och längtade efter att få släppa det analytiska, akademiska tänkandet och göra något utgående från känslor. Så råkade hon hitta familjens gamla bröllops- och begravningskläder. När hon sedan fotograferade sig själv iförd dem var det inte tänkt som självporträtt, utan som ett försök att komma i kontakt med föräldrarna, som hon inte kände så bra eftersom de dog när hon var ung. Hon fortsatte sedan på den självbiografiska vägen genom att ta bilder av sig själv vid sitt eget bröllop - och vid sin skilsmässa. Vid det senare tillfället fick hon dock inte exmaken att ställa upp på bilden längre...

Det här var nittiotial och genusfrågor var alla intresserade av, så man kan väl säga att Elina Brotherus mer eller mindre råkade slå på de rätta strängarna vid starten och efter det har karriären gått rakt uppåt för en av våra internationellt mest kända fotografer.

Vändpunkten i Elinas fotografiska liv kom när hon flyttade till Frankrike 1999. Hon fick ett konstnårsresidens i en småstad i Burgund, utan att kunna franska. En språkinlärningsmetod blev att använda gula post-it-lappar med franska ord och begrepp utplacerade på strategiska ställen i lägenheten. Också detta har hon dokumenterat, också det blev ett fotoprojekt.

Island är också ett land som betytt mycket för Elinas fotografi. Här imponerades hon av "det enkla" landskapet: "Det passar bra för mina idéer. Det är bättre att ha mindre än för mycket i bilden".

Vi har blivit vana att se Elina själv posera på sina bilder, som modell. Inte sällan är det ryggen av henne vi ser - tittande ut över ett landskap ("vi som åskådare kan vara med henne, men vi stör inte varandra"), eller naken i en sprucken spegel (se sista sidan i cirkuläret!). "Det som intresserar mig är ljuset, kompositionen, helt klassiska saker. Det har ingenting med mig själv och min historia att göra".

Också när hon har andra modeller - som i det senaste projektet med parisiska dansare i avskalade, nakna miljöer - händer det att hon placerar in sig själv som betraktare: konstnärens blick på modellen, koncentrerad, kanske lite beundrande. Utom när en manlig dansare plötsligt vände sig och tittade på henne i fotograferingsögonblicket. På den bilden kan man se en lätt förvirrad fotograf.

Elina jobbar alltid på film. "Jag är så gammalmodig, jag har inte lärt mig digitekniken ännu".

Elina Brotherus besökte AFK:s månadmöte i september med många bilder i bagaget och med en ny utställning bakom hörnet. Vernissagen var redan samma veckas lördag, och några av de bilder som Elina visade på mötet kunde vi också sedan se på utställningen. Veckan innan var Elina stort uppslagen i Hbl:s veckomagasinet Volt och veckan efter fick hon statens konstpris. Man kan alltså säga att tidpunkten för Elinas besök hos oss var väl vald.

Vårutfärdstävlingen bedömdes av Elina tillsammans med ordförande Micke sålunda att Micke tog hand om färgbilderna, Elina om de svartvita och tillsammans dömde de diatävlingen samt valde segrarbilden för hela tävlingen. De verkade vara mycket eniga också i de separata bedömningarna.

Elina Brotherus lyssnade uppmärksamt när Micke Albrecht bedömde färgtävlingen, hon kommenterade gärna hans val och höll med honom, men försvarade också fotografens vision i flera fall.

Tävlingsresultat

Färgbilder

- I **Tage Romberg:** En förvrängd verklighet
"Mycket rolig bild, humoristisk förvriden trafikspiegel i gamla stan med fotograf som ser ut som en dvärg. Visar en småstad, har stark anknytning till temat. Det som stör litet är det tomma döda utrymmet till höger. Annars mycket nära fullträff."

Hedersomnämningen

Prolle Jansson: Hjälp, jag fryser!
"Den här massörskan är rolig och här händer någonting. Kiva bild, man funderar genast: vad har hänt, har han något fel med ryggen? Bilden är kanske lite översaturerad, men en mycket bra bild."

Tage Romberg: Ja, det var då min vän...
"Temat här är kontrasten mellan gammalt och nytt, coca-Cola-automaten representerar moderna tider och kommersialism, gamla tider syns på bilden bakom. Här finns en stark anknytning till utfärds målet och ett tydligt budskap."

Dior

- I **Peter Stenius:** Kontrast
"Småstadstema, kiva färgskala, fin detaljåtergivning. Arkitekturen intressant med sin snickarglädje. Visuellt fin bild med olika massor och ytstrukturer."

Svartvita

- I **Christine Saarukka:** Prolle på bryggan
"Hemskt vackert ljus, dimmig himmel, kanske småregn. Balanserat foto, bra komposition med centralperspektiv, huvudfiguren i mitten. Vårkväll med vårregn. Berättar många historier. Bilden väcker känslor."

Hedersomnämning

Tage Romberg: Fransyskan
"Trevlig bild, kunde vara från Paris, en Brassai. Men djupskärpan är lite problematisk, jag skulle gärna sett förgrunden till höger lite skarpare. Den tar så mycket plats på bilden, och om det oskarpa ligger i förgrunden så stör det mera än om det ligger i bakgrunden."

Till vinnare av **vårutfärds pokalen** utsåg Elina Brotherus (och Mikael Albrecht) **Christine Saarukkas** svartvita "Prolle på bryggan".

THE PHOTOGRAPH AS CONTEMPORARY ART

Fotografiet som nutidskonst, av Charlotte Cotton.

Vid ett besök på Jussi Aaltos lilla galleri Luova vid hörnet av Nylands- och Albertsgatan snokade jag i hans utmärkta samling fotoböcker, men hade svårt att välja. Jussi kom till hjälp, nu är boken läst och bilderna begrundade, jag är redo att dela med mig av visdomen!

Författaren konstaterar att konstvärlden omfattar fotografin som aldrig förr, gallerier och böcker har blivit det naturliga rummet för fotografens arbeten. En genomgående linje är att idéerna är viktigare än det visuella slutresultatet. Bokens bildval, med endast 1-2 bilder per fotograf gör med nödvändighet att helhetsintrycket blir just visuellt magert, för de viktiga idéerna kommer bäst fram när man ser många bilder med samma idé av samma fotograf. Förr var den enskilda bildens visuella slutresultat minst lika viktigt som idén, och bildantologiernas estetiska nivå högre än i den här boken. Men det viktigaste är som sagt här idéerna, vilka på ett föredömligt sätt har systematiserats i sju huvudgrupper. Författaren påpekar att de naturligtvis i många fall överlappar, men säkert motsvarar de vad som rör sig i dagens fotovärld. Läs och lär!

1."Om detta är konst" omfattar strategier, händelser, performancer påhittade av fotografen, som alltså inte söker motiv, utan skapar dem. Strategin är att inte endast förändra vårt sätt att betrakta vår fysiska och sociala miljö, utan också tillföra den nya, extraordinära dimensioner. Ett exempel är fotografering av konstnärliga handlingar; fotot blir konstverket. Ofta är bilderna i grupp 1 humoristiska eller absurda. Wim Delvoys bild visar en villa med ett brant berg i bakgrunden. Över bergväggen sträcker sig den skickligt manipulerade texten Out walking the dog. Back soon. Tina. En spindelväv, mödosamt på flere ställen reparerad med tunna röda trådbitar är fotograferad av Nina Katchadourian.

2."Det var en gång" visar berättelser, "tablåer", där ett händelseförlopp destillerats till en enda bild. (vanligt inom gångna tiders målarkonst). Några bilder har biblisk anknytning, Izima Kaorus bild visar en väggkant med en kullkastad cykel och, lite längre bort, en liggande kvinna i vitt. Richard Crewdson har regisserat Ophelias död i en förstadsvilla

3."Deadpan"= uttryckslös. Hit hör de nu så populära personbilderna tagna rakt framifrån med figuren mitt i bilden och vit bakgrund, men också stora stads- och landsvyer, fotograferade med storformat och visade som jättekopior. Deras effekt går förlorad i bokformat, man ska kunna

betrakta bilden som helhet på långt håll, och alla skarpa detaljer på nära håll. I septembercirkuläret beskrev jag Andreas Gurskys bild av börsen i Chicago. I den här gruppen saknas ofta det personliga perspektivet, motivet skall tala för sig självt (vilket inte alltid fungerar).

4."Någonting och ingenting". Det väsentliga är att också de obetydligaste motiv kan förvandlas till något fantasiväckande. Ofta utnyttjas förfall, som gatuskräp, smutstvätt, en övergiven bostad. Fotografen söker visuell slagkraft, och däri skiljer sig grupp fyra från de andra. Ett bildexempel med humor föreställer ett rivjärn, en morot och en gurka, byggda på höjden till ett tyngdkraftstrotsande stilleben, fotograferat av Peter Fischli och David Weiss.

5."Det intima livet" är koncentrerat på emotionella och personliga förhållanden. Många bilder är tagna i "casual"-stil, översatt flyktig, planlös, tillfällig. Gruppen inkluderar också dynamiska sekvenser och oväntade ögonblick. Nan Goldin, vars utställning vi sett på Kiasma, är en av de främsta exponenterna med sina känsliga bilder av älskande i olika kombinationer av kön. Elina Brotherus presenteras med ett självporträtt iklädd röd lösnäsa.

6."Historiska ögonblick." För fotograferna är problemet att ersätta den förlorade kraften hos dokumentärfotografin. Konststrategier måste i stället upprätthålla bildens sociala relevans (författarens ord). Många av dagens kvasidokumentarister har lämnat småbilsformatet, och Sophie Ristelhueber fotograferar övergivna slagfält i Irak med stativ och storformat (som man gjorde för 150 år sedan). Också arrangerade ögonblick är vanliga, och mitt omdöme är att Cartier - Bresson skulle vända sig två varv i graven om han läste texten och såg bilderna!

7."Återupplivat och omarbetat." Vic Muniz' bild av Jackson Pollock stänkande färg på en stor duk på golvet är gjord av en annan fotografs bild, som han har målat på med chokladsirap och omfotograferat. Det här är typisk postmodernism, och jag avstår från att försöka kondensera författarens långa utläggning om bakomliggande konststrategi. Cindy Sherman, en av de första postmodernisterna, och kanske den bästa, är representerad med två bilder. Hennes grej var att klä ut sig och framför kameran spela olika roller.

Slutomdöme. Boken är till största delen lättläst och ger många idéer. Motiven till en stor del av bilderna är bearbetade före fotograferingen och digital manipulering relativt ovanlig. Ytterst få bilder är sådana pärlor som man såg mycket av i

litet äldre böcker. Då ansträngde man sig att göra estetiskt tilltalande bilder, fast det kunde bli en konflikt när det gällde realistisk dokumentation. Nu följer man något flere olika mönster, eller försöker hitta på sitt eget. Detta är inte lätt, och postmodernisterna suckade att allt redan är foto-

graferat. Somt är dumt, som att ta porträtt med modellen i givakt mot en vit bakgrund. Det är redan så många som gör det att det inte ens har nyhetens behag. Plocka de bästa idéerna, glöm resten!

PROLLE

HYVIÄ - MAKEITA, JYVIÄ - RAKEITA

Vår outtröttlige Bert Carpelan har presterat sin tredje lilla fotobok inom en kort tid, 21 bildsidor och 27 sidor text - på finska, eftersom boken celebrerar de 45 år som Bert regelbundet piggat upp Kameratehti med sin spalt Jyviä, rakeita. Texten består av plock från denna spalt, till stor del citat av kända fotografer från hela världen, inklusive AFK med Daniel Nyblin, Fredrik Hackman, undertecknad, Clas Feiring, Caj Bremer och sonen Stefan (var han AFK:are?). Jag noterar med uppskattning att jag i det tidigaste citatet tituleras reklamfotograf, sedan pensionär, och år 1998 fri fotograf. Just så känns det också - tack, Bert!

De internationella storheterna är många, från Bernard Shaw, som jämförde fotografen med en torsk, som lägger en miljon ägg för att det ska bli något av ett enda, till Henri Cartier - Bresson (han med det avgörande ögonblicket), som tyckte att "det är lite som orgasmen - antingen når man den - eller så inte!" Bland oss AFK:are tycker jag att Clas Feiring i vårt cirkulär i januari 2006 skrev det mest tänkvärda. I Kameratehti var ju allt på finska, men jag återger här den ursprungliga texten: " Den digitala bildens dominans och den digitala bildbehandlingens svärghenomsådlighet tenderar att påverka vår bildsyn så att den blir allt mer förenad med presumtionen att fotografier är digitala och därmed

latent manipulerade, ickeautentiska. Hur vi ser beror på vad vi ser eller tror att vi ser."....."Resultatet blir att fotografiet förlorar i trovärdighet och i upplevelsens kvalitet."

Utom visdomsord är det också gott om fotovitsar, av vilka jag mest uppskattar de oavsiktliga: "Det är lätt att själv räkna ut filterfaktorn - den är helt enkelt antilogaritmen till förskjutningen av gammakurvan." I samma stil subtil är en annan fotopedagogs: "Det här kan förefalla enkelt, men vänta bara tills jag har förklarat det!"

Bildmaterialet är koncentrerat på uppslag, varje sida med sitt eget tema, som Smile, Make up, Vesikauhu, Kadun lapsia, till sista sidans sista bild "Oops", en baby med rumpan i vädret (mer suspekt i dag än för 100 år sedan!) Det är blandat färg, svartvitt och den för Bert typiska blandningen av svartvitt med strategiskt inkomponerade färglickar. Många bilder känner jag från våra tävlingar, men mycket är för mig nytt. Trycket är bra och lay-outen harmonisk, med varje bild lyft över boksidans plan genom en svag skuggning längs kanterna. Papperet är tjockt och stadigt, de glansiga pärmarerna ännu tjockare och stadigare - en bok för fotograf-generationer!

PROLLE

BESTÄLL BOKEN AV BERT

AFK-medlemmar kan beställa boken (Ificolor DeluxeBook 21x21 cm, 48 sidor) till specialpris, 28€, mot räkning, genom att meddela namn, postadress och e-postadress till carpelan@hotmail.com. Boken kommer att finnas till påseende på AFK:s månadsmöte den 30.10. Boken trycks i begränsad upplaga så det lönar sig inte att dröja med beställningen om man är säker på att man vill ha ett exemplar.

BESÖK FÖRNYADE HEMSIDAN

Vår IT-ansvarige, Nikke Lindgren, har använt säsongstarten till att förnya AFK:s hemsidor. Snart börjar arbetet vara klart - gå in och titta! Vi har nu en egen domän, du behöver alltså bara skriva www.afk.fi och voilà! Där är vi.

DEADLINE

Deadlinen för alla texter, bilder, insändare till cirkuläret vill redaktören ha senast på den tisdag som infaller 16 dagar före månadsmötet. I november betyder det tisdagen den 11.

INTERNATIONAL EVENING

Den 5.11 presenterar verksamhetsledare Liisa Söderlund Kameraseuras lokaler och faciliteter för de internationella medlemmarna i våra båda klubbar - och för andra intresserade! Var en en tar med sig tre bilder för diskussion, tre bilder som på något vis är typiska för fotografen.

VI TACKAR

denna gång **Rajala Pro**, som haft vänligheten att sponsra utskicket av detta cirkulär!

UTSTÄLLNINGAR

Peter Eriksson, Henri Jalo och Robert Perander samlas kring en gemensam utställning i Laterna Magica, Fredsgatan 7 den 11-29.11.2008. **"Träd av tre"** kallar de sin utställning, alla tre har i något skede av sin amatörfotografkarriär med passion fotograferat just träd. Laterna Magica har öppet måndag-fredag 11-17, lördag 11-15, stängt på söndag.

Pehr Snellmans fotografier "Vid havets rand" hänger tills vidare kvar på Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11. Öppet må-fre 8-20, lö 10-20, sö 13-18.

Ingo Forsberg ställer ut modelljärnvägsbilder på järnvägmuseet i Hyvinge. Fotografierna är svartvita och mycket illusoriska. Utställningen pågår till årets slut.

Margita Husberg och hennes tre systrar kallar sin fotoutställning på Luckan "Fyra syror bland hus och berg". Där kan vi bland annat se fotografier överförda på metall, plexiglas och tyg. Utställningen pågår till den 27.10 kl 15. Luckan har öppet on-fre kl 11-17, ti 11-19 och lö 12-15.

LUONTO - NATUR

Till förbundets temautställning i Stoa (pågår fram till den 26 oktober) i Östra centrum hade 4 AFK:are skickat in 15 bilder. Av dessa vann bara en nåd inför juryns ögon, vilket betyder att Kameraseura representeras på utställningen med 36 gånger så många bilder. För detta skall vi kanske inte bara anklaga juryn. Vi kan också skylla oss själva. Anser vi inte förbundets utställningar viktiga? Eller har vi blivit nedslagna av tidigare motgångar, när många bilder sänts in och ingen eller bara någon bild blivit godkänd? Vi har ju också haft framgångar, det skall vi inte glömma.

Vare det nu hur det vill med den saken, låt oss bli bättre på att hålla oss framme, att åtminstone försöka, både för den egna äran och för klubbens!

Nu gratulerar vi i alla fall Renni Amberg, som representerar klubben med bilden "Pollen"!

NYA MEDLEMMAR

Denna gång har AFK glädjen att välkomna Heli Roiha, Victor Nylund och Torsten Winter, som ansökt om medlemskap i klubben.

TILL ALLA ANVÄNDARE AV VÅRT KEMISKA LABB

Miljövårdsmyndigheterna i Helsingfors har sänt en förfrågan till AFK angående vår behandling av kemikalier i labbet. Den baserar sig på en anmälan, enligt vilken vi håller ut skadliga kemikalier i avloppet i strid med gällande regler. Vi har inte fått närmare information om anmälan innehåll, och vet följaktligen inte om den bygger på något konkret fall eller är mer av spekulativ karaktär. AFK har besvarat förfrågan och myndigheterna torde, baserat på preliminär respons, vara nöjda med de instruktioner och regler som vi har beträffande kemikaliehantering.

Jag är övertygad om att vi har en bra kultur på den här punkten. Men det kan ju ändå vara på sin plats med en liten påminnelse om att man inte får hälla vad som helst i avloppet. Och att det finns myndigheter som följer upp vår verksamhet. Alla användare borde känna till vilka regler som gäller. Kontakta gärna labbmästarna om någonting upplevs som oklart.

MICKE

HÖSTUTFLYKTEN

Söndagen den 21.9 sökte sig åtta AFK:are till Sandvikens loppmarknad, liksom många, många andra helsingforsare just den soliga dagen. Motiv torde det inte ha rått någon brist på. Lunchen på Salve, som samlade sju av de åtta deltagarna var enligt hörsägen både god och mättande som sig bör på denna anrika krog. Somliga kom kanske mest för lunchen, andra stannade på torget ända till solnedgången. Det skall bli spännande att se de fotografiska resultaten på månadmötet. Clas Feiring har lovat fungera som domare. Tack, geronterna, för initiativet och arrangemangen!

Ordförandeord:

NÄR VERKLIGHETENS GRÄNSER SUDDAS UT

Handlingen utspelar sig i en lyxkrogs kök i Paris. En liten råttan rusar frenetiskt runt för att tillfredsställa de kräsna kundernas kulinariska behov. Råttans päls är blåaktig och hållningen är inte riktigt enligt våra läroböcker i biologi. Inredningen är detaljrik, men samtidigt för perfekt och artificiell. Men när handlingen vindlar ut på Paris gator känns plötsligt den lämpligt oskarpa bakgrunden mycket realistisk. Är vi verkligen i Paris eller utspelar sig allt i minnet på en dator? Om det inte var för den blå, talande råttan så skulle man mycket väl kunna bli lurad.

Pixar Animation Studios är en föregångare inom datoranimation på vita duken, och Råttatouille är en utmärkt demonstration av vad dagens datorteknik kan åstadkomma i händerna på ett gäng duktiga konstnärer. Filmer av denna typ är också en utmärkt tankeställare när man filosoferar över fotografiets roll som dokument över verkligheten. Att göra film i den här klassen kräver givetvis en miljonbudget. Men stillbilder är inte lika krävande. Många av oss har en liten Pixar studio hemma på arbetsbordet, och kan alltså ta fram stillbilder av motsvarande kvalitet. Ja, åtminstone i teorin. Det krävs ju också en hel del övning för att det ska bli bra.

Manipulation av fotografier har tidvis varit ett populärt diskussionsämne inom AFK. Konsensus tycks, helt korrekt, vara att manipulation inte i sig är förkastligt. Huruvida manipulation är tillåten eller ej, ska utgå från betraktarens krav och förväntningar. Det finns många stora tidningar som har en strikt policy som förbjuder manipulering. Det är givetvis på sin plats om kunden ser tidningens bilder som noggranna verklighetsdokument. Men vi andra kan ta oss mycket större friheter.

Men hur är det egentligen? Är manipulation och naturtrogenhet alltid motsatser? Manipulation av bilder kan indelas i många olika kategorier. Och nu tänker jag inte i första hand på vilka tekniska metoder man har använt, utan på vad manipulationens målsättning är. Vi kan ju börja från korrigeringar där man eliminerar utrustningens fel. T.ex. att korrigera exponering och färgbalans så att den bättre motsvarar verkligheten. Att ta bort dammfläckar och annat motsvarande hör till samma kategori. Nästa steg blir att fokusera bilden på dess huvudsakliga budskap. Vi kan ta ett foto av en byggnad som exempel. Arkitekten hade inte tänkt sig att det ska gå några svarta streck diagonalt över fasaden, men vi kan ju givetvis inte montera ner spårvag-

nens ledningar före fotograferingen. Är det då manipulering om man tar bort strecken med en dator? Bilden som helhet blir mindre naturtrogen. Men samtidigt avbildas bildens huvudobjekt mer realistiskt.

När vi rör oss mot kraftigare manipulering så börjar det komma med objekt som inte fanns där när bilden togs. Jag föredrar att tala om montage i de här fallen. Den spontana reaktionen är ju att de inte kan vara realistiska, och de är det inte heller ur rent teknisk synvinkel. Men tänk om fotografen har rekonstruerat en situation som är realistisk, men som inte av en eller annan orsak kunde fotas i en exponering. Man har kanske återskapat en situation där kameran inte var med, eller där bilden misslyckades. Hur ska vi ställa oss till ett sådant montage?

En annan dimension är om montaget är fotorealistiskt, eller om manipulationen är uppenbar. En uppenbar manipulation kan vidare vara det av tekniska skäl, eller helt enkelt vara så surrealistisk att det är uppenbart att det inte kan vara en omanipulerad exponering. Och det är nog just de fotorealistiska skapelserna som ursprungligen har gett manipulationen ett dåligt rykte. Eller för att vara exakt, rädslan för att bli lurad av en fotorealistisk manipulation. Men Pandoras asks är definitivt öppen och det finns ingen återvändo till tiden då man kunde lita på att ett fotografi var någon form av verklighetsdokument. Om man nu någonsin kunde det? Vi måste helt enkelt bli mera kritiska i vårt sätt att se på bilder. Och framför allt att lära oss bedöma källornas trovärdighet. En bild är ett budskap från fotografen till oss, inte från verkligheten till oss. Därför kommer det också i framtiden att finnas ett behov för medier med strikta regler om hur bilder får behandlas. Sedan kan vi konsumenter välja media enligt hurdan syn på verkligheten vi vill ha.

Och samtidigt börjar man undra hur filmen skulle ha sett ut om huvudpersonerna varit mindre karrikerade och råttan hade ersatts av en mänsklig kock. Man får en känsla av att Pixar hade kunnat göra en mycket mera realistisk film, men att man ville behålla den tecknade filmens känsla. Det är ju trots allt Disney som äger dem. Tekniken har visat klorna och det är tydligt att vi inte behöver vänta särskilt länge innan de första fotorealistiskt animerade långfilmerna är här. Vem vet, kanske en "naturligt inspelad" film kommer att vara ett exklusivt kuriosum i framtiden?

MICKE

MARKETTA TACKAR

Tretton AFK:are och Ritva Jylhäkorpi samsades i somras om utrymmena på pensionatet i Jäähdysspohja i Virdois. Resultatet blev givande och representativt.

Mest intryck gjorde Lars Wernboms "patinerade porträtt". Över det stora hela uttrycktes för-tjusning över utställningen. Det är viktigt att ställa ut, att våga visa upp sina alster, att tro på sig själv. Till slut får man egna beundrare. Dessutom är varje uppvisande ett steg vidare på utmaningens väg, att bli bättre och bättre.

Tusen tack till alla som ställde upp! Robert Perander, tack för intensiva närbilder. Tack Peter Stenius, för delegerande & fixande och för att Du kom med bilderna och hängde upp med oss. Det är alltid mer jobb än man anar med en proper upphängning. Tack till Afk, som ordnade ramar. Ramarna lyfte fram bilderna till sin rätta "volym".

"Blandade bilder" sammanflöt till en harmonisk helhet på det fotofrämjande pensionatet, som håller på att sacka ihop av ekonomisk omöjlighet. Men än en gång var det ett nöje att visa foton av inspirerade fotomaner. Tack också till Barbro Elfström för net-propaganda. Tack än en gång till Afk, som backat upp utställningen från första början och gett medlemmarna en chans att avancera. En idé att bygga på.

Bästa hälsningar,
Marketta och Deniz Sadri

Redaktörens rader:

INTUITIVA MISSTAG

Elina Brotherus började intuitivt och går fortfarande mycket på intuition när hon fotograferar, berättade hon på månadsmötet i september. Själv vet jag inget annat sätt att fotografera. Samma sak gäller photo-shoppande, matlagande, skrivande, över-huvudtaget allt jag företar mig. Jag är en emotionellt centrerad person, om man talar i termer av Human Dynamics (men det skall man inte göra för det är inte många som då begriper vad man talar om).

Också om jag har för vana att läsa bruksanvisningar innan jag sätter igång att använda en nyanskaffad grej (för att pappa, som inte var en emotionellt centrerad person, präntade i mig att så gör man) så lär jag mig i praktiken enbart genom att använda den. Prolles kamera, numera min: visst studerar jag manualen, men försök och misstag är effektivare. Den nya diktafonen som vi cirkulärredaktörer fått för att kunna återge vad som sker på månadsmötena: helt hopplös manual, försök, misstag och mycket svärande är det enda som leder till resultat. Långsamt visserligen, men säkert. Så små

ningom nöts det in, fingrarna börjar kunna fast hjärnan inte hinner med alla gånger. Problemet, till exempel när jag sitter vid datorn och behandlar bilder, är att jag senare inte har en aning om vad jag gjorde. Jag bara fick till det på något sätt, och det går aldrig att göra om.

Det här med cirkulärmakandet är precis likadant. Mycket av det praktiska med textbehandling som Clas försökt och försöker lära mig - ja, jag gör ju precis som Clas säger att jag ska, men ändå går det inte. Tills jag försökt och försökt igen och sen blir det plötsligt som det ska. Men vad gjorde jag? Så småningom gör fingrarna det rätta allt oftare och jag fattar inte hur det kan vara så. Men huvudsaken är kanske ändå att det ÄR så?

Förlåt mig, snälla ni, nu och i kommande cirkulär, alla mina "försök och misstag" - misstag! Clas och mina egna fingrar och innötningsmetoden kommer så småningom att hjälpa mig att bli en bättre redaktör.

CHRISTINE

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelsen: styrelsen@afk.fi

Funktionärerna: funktionarer@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616 (mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mobil)

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 345 1899 (mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Labbmästare Robert Perander
Jungfrusvägen 6 G 34, 02400 Kyrkslätt
Mobil: 040 593 59 33
e-post: labbmastare@afk.fi

Tävlingssekreterare Niklas Lindgren
Viborgsgatan 1 A 21, 00510 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
e-post: webmaster@afk.fi

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Vice labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Kontaktperson för arkivet Robert Perander (se ovan)

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268
Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17
Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)
Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökning om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)
Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)
AFK:s webbsidor: www.afk.fi
E-postinfo: afk@afk.fi

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. NOVEMBER 2008

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 23.10	18.00 Obs!	Barnhemsgränd 1	Ta med några bilder från sommarens skörd. Henri Jalo berättar om polymergravyr.
Digicirkeln	On 29.10	18.00 Obs!	Tölögatan 52	Utskrift med användande av profiler och udda papper.
Månadsmöte	To 30.10	18.00	Barnhemsgränd 1	Katja Hagelstam om boken "Vårt Helsingfors" och om fotografering av staden på olika sätt. Månadens bild: Kvinnan bakom allt En deltävling för omanipulerade dior och en för manipulerade påsiktsbilder i svartvitt och färg. En bild per deltagare och deltävling. Bästa bilden på motivet Kvinnan vinner inteckning i pokalen "Qvinnan" Domare Katja Hagelstam Höstutflyktstävling Domare Clas Feiring
Bildcirkeln	To 20.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Programmet t.v. öppet
Digicirkeln	On 26.10	18.00	Tölögatan 52	Högdynamiska omfång (HDR)
Månadsmöte & glöggfest	To 27.10	18.00 obs!	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: Myller Två deltävlingar för påsiktsbilder, en för svartvita, en för färgbilder. Programmet i övrigt t.v. öppet. Efter månadsmötet glöggfest.

Bland annat denna bild (originalet i färg) fick vi se på månadmötet, ett exempel på Elina Brotherus fotokonst, där hon använt sig själv som modell. Här, liksom på andra motsvarande bilder, ser man den svarta kamerautlösarsladden som rinner ut ur hennes ena hand.